

Motion till riksdagen 2005/06:Ju564

av **Holger Gustafsson m.fl. (kd)**

Kampen mot terrorism

Motionen delad mellan flera utskott

1 Innehållsförteckning

1	Innehållsförteckning.....	1
2	Förslag till riksdagsbeslut.....	2
3	Vad är terrorism?.....	4
4	Vilka är terroristerna?.....	4
4.1	De militanta islamisterna.....	4
4.2	Terrorister i Sverige.....	5
5	Hur bekämpa terrorism?.....	5
5.1	Terrorismens rötter.....	5
5.2	Alla tillgängliga resurser och bibehållen demokrati.....	6
6	Krav på Sveriges anti-/kontraterrorism.....	6
6.1	Militärt stöd till civila myndigheter.....	6
6.2	En sammanhållen policy krävs.....	7
6.3	Myndighetsöverskridande ansvarsfördelning.....	7
6.4	Effektiv och rättssäker kontroll av finansieringskanaler.....	8
6.5	Utbyte av information och kunskap.....	8
6.6	Ökad möjlighet till avlyssning.....	9
6.7	Samordnade underrättelseinstanser.....	9
6.8	Säkra och robusta informationssystem.....	9
6.9	Kommunikation utan hinder.....	9
6.10	Omorganisera den politiska nivån.....	10
6.11	Stärk forskningen om terrorism.....	10
6.12	För dialog och mot uppvigling.....	10

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige måste ta nytt initiativ för att förmå FN:s generalförsamling att enas om en universell definition av terrorism.¹
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att lagstiftning som möjliggör militärens deltagande under civil ledning i kampen mot terrorism måste införas.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en sammanhållen policy/handlingsplan för hur Sverige skall möta terrorism måste utformas.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om avsaknaden av en myndighetsöverskridande ansvarsfördelning i svensk antiterrorism.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att prioritera spaning och infiltrering.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att öka polisens möjligheter att bedriva avlyssning mot misstänkta terrorister.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att samordna Säkerhetspolisen, militära underrättelsetjänsten och Försvarets radioanstalt under en gemensam ”hatt”.²
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om vikten av att snarast möjligt åtgärda brister i Rakelsystemet.²
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en permanent krisledningsförmåga måste installeras på regeringsnivå.²
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att riksdag och regering bör omorganiseras för att bättre kunna hantera säkerhetsfrågor.²
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att forskningen om terrorism, i synnerhet terroristernas drivkraft, måste intensifieras.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att arrangera en internationell konferens i Sverige för att främja interkulturell dialog.¹
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att segregering och utanförskap i Sverige måste motarbetas.³
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att rättfärdiga och förhålliga terrorism måste ses som ett brott.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att personer som försvarar våldsmetoder för att främja religionstolkning och politiska agendor måste kunna utvisas.³
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att kriminalisera enskilds stöd och deltagande i organiserad brottslighet, rasistiska organisationer samt maffia- och terroristorganisationer.

Fel! Okänt namn på

17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att utländska hatpropagandister som uppammar terrorism inte skall släppas in i landet.³

¹Yrkandena 1 och 12 hänvisade till UU.

²Yrkandena 7–10 hänvisade till FöU.

³Yrkandena 13, 15 och 17 hänvisade till Sfu.

Fel! Okänt namn på

3 Vad är terrorism?

Terrorismen är en farsot som plågat länder och människor under mycket lång tid. Det finns väldigt många definitioner av terrorism och det gör att det är lättare att vantolka och missbruka begreppet. Kristdemokraterna står bakom EU:s definition som blivit del av svensk lagstiftning. Lagen (2003:148) om straff för terroristbrott fastslår, förkortat, att brottsliga handlingar ska betraktas som terrorism om de kan skada ett land eller en organisation allvarligt och har begåtts för att injaga fruktan i en befolkning, tvinga ett land eller en internationell organisation att agera på ett visst sätt eller destabilisera eller förstöra de politiska sociala eller ekonomiska strukturerna i ett land eller en internationell organisation. Denna gemensamma EU-definition kan användas som utgångspunkt för ett förstärkt svenskt initiativ för att förmå FN:s generalförsamling att anta en universell definition av terrorism. Avsaknaden av en universell definition försvårar allvarligt kampen mot terrorism.

Terrorismen har förändrats över tid. Den moderna terrorismen föddes på 1960- och 1970-talen. Då härjade främst, men inte bara, vänsterorienterade hierarkiska terrorgrupper i Europa (t.ex. Röda armé-fraktionen och Röda brigaderna). Dessa ville med jämförelsevis specifikt riktade terrordåd väcka uppmärksamhet för sina åsikter. Inte sällan motiverades attentaten med avhandlingsliknande dokument. Dagens terrorister är anonymare, dödligare, mer lösligt organiserade och svårare att stoppa. Så kallade självmordsdåd blir allt vanligare. Terrorister som är redo att dö i attentatet är givetvis ännu svårare att stoppa. De behöver exempelvis ingen flyktplan eller något gömställe efter ett attentat. Det innebär att attentatet är mindre svårt att planera och genomföra.

4 Vilka är terroristerna?

4.1 De militanta islamisterna

En huvudsaklig andel av de terrordåd som drabbat världen från andra halvan av 1990-talet till idag har utförts av militanta islamister. Ser man till terrordåden i USA 11 september 2001, i Madrid 11 mars 2004 och i London 7 juli 2005 har dessa ett gemensamt: de var islamister men levde i västländer, framför allt i Europa. Islamism är mycket enkelt uttryckt ett försök att politisera islam. Det finns de islamister som vill gripa makten med normala politiska medel och de som vill använda vilka medel som helst. Här åsyftas de senare, de militanta eller extremistiska grupperna. Ett vanligt förekommande drag hos dessa grupper är att de anser sig föra ett heligt krig beordrat av Gud där civila dödsoffer inte bara är en bieffekt utan en medveten och direkt del av kriget. Detta är en huvudanledning till terrorismens ökade dödlighet. Kristdemokraterna kan aldrig acceptera en politisk eller religiös kamp som för sina syften släcker och kränker den mest grundläggande av alla mänskliga rättigheter: rätten till liv.

4.2 Terrorister i Sverige

Alla stora terrororganisationer i världen har funnits eller finns på ett eller annat sätt representerade i Sverige. Organisationerna har i Sverige, i varierande grad, kunnat propagera, rekrytera och uppamma resurser för sin verksamhet. Anständigheten kräver att Sverige inte används som en bas för grupper som utgör ett hot mot andra länder. Nu måste också åtgärder vidtas för att höja den svenska beredskapen att möta terrorhot även i och mot Sverige. Hotbilden mot Sverige kan förändras, bland annat, i takt med den planerade ökningen av svenskt deltagande i internationella krishanteringsinsatser på olika håll i världen. Terrorhotet kan också givetvis uppstå internt liksom varit fallet i flera andra europeiska länder.

Andra grupper utöver de islamistiska som kan förknippas med terrorliknande dåd i eller mot Sverige är nynazistiska och vänsterextrema grupper. Förra året avslöjades en nynazistisk grupp av polis och säkerhetspolis. Dokumentation hittades som visade att gruppen planerade omfattande sabotage på sårbar samhällsstruktur och kanske t.o.m. politiska mord. I augusti i år greps en medlem av den vänsterextremistiska gruppen Global Intifada misstänkt för flera attentatsliknande händelser mot utländska mål i Sverige.

5 Hur bekämpa terrorism?

Terroristdåd är en brottslig handling och måste bekämpas med åtgärder för att å ena sidan motverka *benägenheten* att begå brott, å andra sidan minimera *möjligheterna och tillfällena* att begå dem. Samhällets insatser mot terrorism kan alltså, grovt sett, indelas i dels *preventiva åtgärder*, dels *åtgärder när brott har begåtts*. Motåtgärderna kan vara politiska, ekonomiska, diplomatiska, juridiska, polisiära, ideologiska, religiösa, psykologiska m.m. Vilka medel som är lämpligast beror delvis på vilken uppfattning man har om vad som orsakar terrorism.

5.1 Terrorismens rötter

En vanlig uppfattning är att terrorismens rötter står att finna i orättvisor och fattigdom och att en politiskt och ekonomiskt rättvisare värld är helt nödvändig för att råda bot på terrorismen. Men något tydligt orsakssamband mellan exempelvis fattigdom och terrorism återfinns inte i befintlig forskning. Fattigdomen ska bekämpas, men inte för att den skulle kunna generera terrorister utan för att hundratals miljoner människor lever i armod. Därmed inte sagt att fattigdom och förtryck helt saknar betydelse för uppkomsten av terrorism. Men vi menar att en fullständig bild av terrorismens rötter kräver att andra faktorer, som exempelvis ideologi, religion, sociala faktorer och gruppsykologi, inkluderas och lyfts fram. De som förklarar terrorism med främst fattigdom/förtryck exkluderar det centrala mellanledet: terrorismens entreprenörer,

Fel! Okänt namn på

dvs. de människor som med ideologiska och/eller religiösa vantolkningar manipulerar andra människor till att stödja terrorism och/eller bli terrorister. Kampen mot terrorism är ofullständig om vi inte på allvar motarbetar dessa manipulatörer och deras vantolkningar. Därför är kampen mot terrorism också en kamp om idéer. Så när terroristerna talar om det som skiljer folk åt ska vi andra berätta om det som väver oss samman, när de påstår sig tala för högre makter ska vi visa att de ljuger, när de säger sig ha funnit ”den enda vägen” måste vi förklara att de gått vilse.

5.2 Alla tillgängliga resurser och bibehållen demokrati

Kampen mot terrorism förutsätter att samhällets alla relevanta resurser används, men också att alla åtgärder och insatser är balanserade och rationella. Demokratiska stater måste kunna bibehålla ett öppet samhälle och samtidigt bekämpa terrorismen. Flera betydande människorättsorganisationer riktar skarp kritik mot bland annat ny EU-lagstiftning som syftar till att stärka unionen och dess medlemsstaters beredskap mot terrorism. Kritiken måste tas på allvar men samtidigt inte överdrivas. Det finns flera goda exempel på stater som plågas(ts) av terrorism men som ändå lyckats hålla det demokratiska samhället öppet och vitalt (Tyskland är ett). Demokratiska stater som vidtar åtgärder mot terrorism befinner sig inte per automatik på ett sluttande plan mot minskad öppenhet och ökat förtryck. I länder som är jämförelsevis förskonade från terrorism uppfattas av förklarliga skäl många av motåtgärderna som oroväckande. Men många av de medel och metoder som behövs i kampen mot terrorism (t.ex. övervakningskameror, metalldetektorer, underrättelsetjänst m.m.) finns redan idag utan att det nödvändigtvis hotar demokratin. Vi menar att kampen mot terrorism i grunden är en kamp för det öppna, stabila demokratiska samhället.

6 Krav på Sveriges anti-/kontraterrorism

I Sverige är en myndighet, Säkerhetspolisen, ensam ansvarig för kontraterrorismen. Terrorismdrabbade länder har ofta valt en myndighetsöverskridande ansvarsfördelning. Vi menar att ställd inför den storskaliga terrorismen skulle nuvarande struktur inte fungera tillfredsställande.

6.1 Militärt stöd till civila myndigheter

Den s.k. 11-septemberutredningen (SOU 2003:32) fick efter terrordådet i USA år 2001 av regeringen i uppdrag att ”kartlägga och analysera myndigheternas och de övriga offentliga organens samlade beredskap och förmåga att förhindra, bekämpa och i övrigt hantera omfattande terroristattentat och

andra likartade extraordinära händelser i Sverige”. Utredningens mest kontroversiella förslag var att militära resurser ska kunna användas i kampen mot terrorism – under civil ledning och bara om så anses nödvändigt från civilt håll. Kristdemokraterna har flera gånger agerat för att utredningens förslag ska förverkligas. Men den socialdemokratiska regeringen har förhalat implementeringen genom att tillsätta ytterligare utredning. I slutet av augusti i år presenterades den så kallade Stödutredningen (SOU 2005:70). Utredaren föreslår i sak det Kristdemokraterna efterfrågar. Nu bör regeringen snarast möjligt presentera riksdagen en proposition med liknande principiellt innehåll som Stödutredningen vad gäller militär medverkan i kampen mot terrorism. I den senaste regeringsförklaringen (13 september 2005) flaggar regeringen för en rad åtgärder. Kristdemokraterna anser att det är oetiskt att inte omedelbart verkställa en förbättrad spaning, skärpt lagstiftning och effektivare lagföring av personer som deltar i terrorförberedelser.

6.2 En sammanhållen policy krävs

Den socialdemokratiska regeringen har i EU drivit på för lagstiftning mot terrorism.¹ Det är bra. Men när det kommer till den operativa strukturen som ska bekämpa terrorismen så händer desto mindre. Regeringen måste vidta fler åtgärder för att stärka vår samlade förmåga att möta terrorism. Det är uppenbart att Sverige idag inte har någon sammanhållen anti-/kontraterrorispolicy. Det förklaras bland annat genom historiska erfarenheter, en i sammanhanget ogynnsam förvaltningskultur och revirtänkande. Det senare kan dessvärre symboliseras av ett uttalande av Säkerhetspolisens chef i maj i år. Denne menade att en storskalig terrorattack som kräver ingripande med militärt våld är osannolik i Sverige och att det därför inte finns någon anledning att ge militären laglig rätt att använda våld i kampen mot terrorism.

6.3 Myndighetsöverskridande ansvarsfördelning

Avsaknaden av en myndighetsöverskridande ansvarsfördelning i Sverige betonas i en rapport som Totalförsvarets forskningsinstitut presenterade i april 2005. Rapportens författare menar att dagens struktur gör det mycket svårt att arbeta över myndighets- och organisationsgränserna. Genom att en organisation äger frågan i en struktur där det finns risk för samarbetssvårigheter, riskerar viktig information och kunskap att gå förlorad. På Säkerhetspolisens ini-

¹ EU kommer sannolikt från september till december att anta ett antal olika åtgärder för att stärka kampen mot terrorism. Dessa inkluderar exempelvis lagring av data- och teletrafik i minst ett år, informationsutbyte om terroristbrott, det tredje direktivet om penningtvätt och kontroller av kontanta medel, europeisk bevisupptagning, informationsutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter, en förordning för att bekämpa finansiering av terroristbrott, en uppförandekod för att hindra att terrorister missbrukar välgörenhetsorganisationer.

Fel! Okänt namn på

tiativ skapades ett informellt myndighetsnätverk för att underlätta kontakter mellan olika myndigheter som handlägger frågor som rör finansiering av terrorism. Det är ett bra initiativ men löser inte den strukturella problematiken.

6.4 Effektiv och rättssäker kontroll av finansieringskanaler

Att utöva terrorism kostar pengar. Därför kan terrorismen minskas om åtgärder för att strypa terroristernas finansieringskanaler vidtas. Efter terrorattentatet mot USA den 11 september 2001 har stora framsteg gjorts på området. De som finansierar terrorism har mycket att förlora av prestige, samhällsposition, förmögenhet och frihet. Och eftersom dessa personer ytterligt sällan är beredda att själva utföra de terroredåd som andra människor programmeras att göra, har kontroll av finansieringskanaler en starkt preventiv funktion. Ett vanligt uttryck för att beskriva god finansieringskontroll är "Follow The Money", dvs. genom att studera hur kriminella nätverk kanalisera sina finansiella resurser kan effektiva spårningssystem utvecklas. Inom EU pågår arbete med att anta reglering för att öka förmågan att hantera penningtvätt, finansiering av terrorbrott och missbruk av välgörenhetsorganisationer. I takt med att olika länder blivit bättre på att stoppa människor och organisationer som direkt stöder terrorgrupper finansiellt tvingas terrorister att söka sin egen finansiering, dvs. mer ordinär brottslighet används för att finansiera terrorism. Så är redan fallet idag och därför blir åtgärder i gränslandet mellan organiserad brottslighet och terrorism än viktigare.

Insatser mot finansieringskanalerna måste självfallet omgärdas av likaledes effektiva åtgärder för att skydda enskilda människor. En given utgångspunkt är att ingen enskild person ska kunna få sina finansiella resurser frysta utan att veta varför. Varje person som hamnat i en sådan situation måste också få sin sak prövad i juridisk instans så snart som möjligt.

6.5 Utbyte av information och kunskap

Kvalitativ och känslig information och kunskap *måste* kunna utbytas inom säkra ramverk mellan myndigheter i olika länder och mellan myndigheter i Sverige. På EU-nivån har Europeiska polisbyrån, Europol, lanserat ett nytt informationssystem (EIS) som är ett steg i rätt riktning. Med EIS ska behöriga poliser i de olika medlemsländerna kunna utbyta information om grov, organiserad och gränsöverskridande brottslighet. Förhoppningen är att EIS ska få en nyckelroll i EU-ländernas strävan att avvärja terroristattacker. Men det förutsätter fortfarande att alla länder verkligen utbyter riktigt kvalificerad information. Tekniken löser inte oviljan att dela med sig av känslig information. Det är inte nödvändigtvis bristen på utan överflödet av information som är huvudproblemet i sammanhanget.

6.6 Ökad möjlighet till avlyssning

Informationsupphämtning måste också fortsättningsvis bygga på närvaron av välutbildade människor ”på marken”. Att infiltrera exempelvis terroristgrupper är givetvis inte enkelt, men en enda persons inblick i en sådan grupp kan ge ovärderlig information som kan vara omöjlig att få via teknisk övervakning. Därför måste infiltrering och spaning på relevanta grupper prioriteras. Den tekniska övervakningen är ändock viktig, och polismyndigheter måste få ökade befogenheter att avlyssna samtal och Internettrafik mellan misstänkta terrorister.

6.7 Samordnade underrättelseinstanser

Vikten av god underrättelsetjänst kan inte överskattas i kampen mot terrorism. Kristdemokraterna anser att de olika underrättelseinstanserna Säkerhetspolisen, militära underrättelsetjänsten och Försvarets radioanstalt måste samordnas bättre. Den ena handen måste veta mer om vad den andra gör. Ett tänkbart förslag är att placera en samordningsfunktion med egen stab och underrättelsechef i något relevant departement eller i en krisledningsfunktion på regeringsnivå. Den här övergripande ”hatten” ska ha tillgång till både civila och militära underrättelser. Det menar vi skulle öka stärka Sveriges sammantagna analysförmåga av terrorism.

6.8 Säkra och robusta informationssystem

Det är bara en tidsfråga innan terrorister på bred front inser att så kallade informationsoperationer (angrepp på informationssystem, IT) kan få enorma effekter i sig och särskilt ställt i relation till den jämförelsevis låga kostnaden för sådana attacker. Det behövs en grundläggande informationssäkerhetsnivå i samhällets IT-system helt oberoende av hotbild. Förutom en god informationssäkerhet för att hindra störningar måste samhällsviktiga tjänster kunna levereras trots avbrott i IT-system. Det är därför viktigt att, bland annat, de säkerhetsrelaterade intentioner och förslag som återfinns i regeringens proposition 2004/05:175 Från IT-politik för samhället till politik för IT-samhället omvandlas till konkreta åtgärder. Det handlar bland annat om tillgång till robust, korrekt och spårbar tid, en strategi för ett säkrare Internet och mycket annat.

6.9 Kommunikation utan hinder

Vid extraordinära händelser, exempelvis ett terrorattentat i Sverige, måste samtliga berörda myndigheter kunna kommunicera utan hinder. En självklar förutsättning är att samtliga använder sig av samma kommunikationssystem. Så har inte varit fallet. Sedan en tid tillbaka implementeras det så kallade

Fel! Okänt namn på

Rakelsystemet (Radiokommunikation för effektiv ledning) som är tänkt att råda bot på problematiken. Dessvärre vägrar vissa myndigheter att ansluta sig till systemet. Beror det på brister i systemet eller kostnadsökningar ska de definieras och åtgärdas. Beror det på andra faktor så är det oacceptabelt.

6.10 Omorganisera den politiska nivån

Vi menar också att den politiska nivån måste organiseras på ett annorlunda sätt. Kristdemokraterna kräver en krisledningsförmåga på regeringsnivå. Vi har åtskilliga gånger föreslagit att en sådan ska placeras i Statsrådsberedningen. Det är också tid att utreda fördelarna och nackdelarna med ett nytt departement som drar samman relevanta sakområden inom en och samma ram. Det skulle kunna vara ett säkerhetsdepartement alternativt ett nytt inrikesdepartement. Även riksdagen bör bereda säkerhetsfrågor på ett effektivare sätt. Fler utskott bör delta i hanteringen och i mer permanenta konstellationer.

6.11 Stärk forskningen om terrorism

Forskningen om terrorism måste vidgas och stärkas. Det finns för lite kunskap om vilka terroristerna är, varför de ägnar sig åt terrorism, vilka metoder de använder, hur de är strukturerade, hur de nyttjar media, hur deras ledarskap rekryteras, hur deras sammanslutningar förändras över tid, hur grupperna fungerar internt och i relation till varandra, varför en del terrorister hoppar av och andra inte, hur de finansierar sin verksamhet, hur de kommer att agera i framtiden osv. Viktigast av allt är att undersöka terroristernas drivkraft. Forskningen i sig skulle stärkas om forskare kunde söka anslag från fler samhällsinstanser än idag.

6.12 För dialog och mot uppvigling

Det finns starka krafter som vill uppvigla olika kulturer och folkgrupper mot varandra. Alla sådana tendenser måste motarbetas. Det kräver framförallt dialog och kunskapsutbyte, men också robusta åtgärder mot hatpropaganda. Det är allas ansvar, oavsett etnicitet, religion, geografiskt ursprung m.m. att bekämpa terrorismen. Det vore önskvärt att officiella representanter för islam konsekvent utmanar de vantolkningar av islam som islamistiska terrorister använder för att förhålliga och rättfärdiga den egna gruppen och deras terrorisdåd. Det finns redan idag några exempel på detta i Sverige, men det räcker inte. Att terrorism inte har någon rättfärdigande grund i islam är uppenbart för den absoluta majoriteten. Men det måste ständigt upprepas. Den kulturella och religiösa dialogen kan främjas genom att Sveriges regering arrangerar en internationell konferens för att diskutera just dessa frågor. Det kan bli en god grund att bygga vidare på. Skolan utgör givetvis en omistlig grund för dialog och kunskap i syfte att motarbeta rasism och främlingsfientlighet, segregering

Fel! Okänt namn på

och utanförskap. Men skolan är bara en del av samhället och insatserna för dialog måste genomsyra hela samhället.

Hatpropagandisterna måste motverkas genom att förbjuda uppvigling till terrorism och ge svenska myndigheter bättre möjligheter att vidta åtgärder mot exempelvis hemsidor på Internet som sprider hatpropaganda eller enskilda personer som uppmanar till terrorism. Att förhålliga och rättfärdiga terrorism måste ses som ett brott. Personer som försvarar våld för att främja en viss religionstolkning och/eller politisk agenda måste kunna utvisas. Ingen person ska utvisas utan rättslig prövning eller till länder som nyttjar tortyr och/eller dödsstraff. Det är nödvändigt att kriminalisera enskilda stöd och deltagande i organiserad brottslighet, rasistiska organisationer samt maffia- och terroristorganisationer. Lagstiftarna måste sända tydliga signaler om att dessa organisationers verksamhet strider mot mänskliga rättigheter och därmed undergräver det demokratiska samhället. Eftersom en förening som förbjuds idag kan återuppstå under annat namn imorgon är det effektivare att kriminalisera det enskilda stödet och deltagandet i organisationerna.

Stockholm den 5 oktober 2005

Holger Gustafsson (kd)

Rosita Runegrund (kd)

Else-Marie Lindgren (kd)

Mats Odell (kd)

Ingvar Svensson (kd)

Gunilla Tjernberg (kd)

Erling Wälivaara (kd)

Annelie Enochson (kd)

Alf Svensson (kd)

Tuve Skånberg (kd)